

12

NEPLUVI

J A A R V E R S L A G
—

JAARVERSLAG

Inhoud

12

1	Duurzaam	7
2	Voedselveiligheid	13
3	Dierenwelzijn	17
4	Diergezondheid	21
5	Milieu	25
6	Wereldmarkt	27
7	Toezicht en controle	31
8	Samenwerking	35

Voorwoord

2012 kende vele nieuwe uitdagingen

In november 2012 vierde NEPLUVI haar zevende lustrum. De inleidingen tijdens de viering van dit 35-jarig bestaan stonden in het teken van de activiteiten in de sector met betrekking tot verschillende duurzaamheidsaspecten, zoals milieu, dierenwelzijn, alsmede volksgezondheid. Tevens werd aandacht besteed aan de geweldige innovatieve kracht bij de productie en de slachttechnieken, maar ook bij de ontwikkeling van nieuwe marktconcepten voor de vraaggestuurde producten. Dit heeft geleid tot een tiental nieuwe concepten, naast de productie van reguliere kip. Tot nu toe slaan slechts enkele concepten aan door de hogere prijs die de consument daarvoor moet betalen en blijft de omvang van deze consumptie tot enkele procenten beperkt.

Mede door de acties van een enkele ngo die in tv-spots een 'gekleurd' beeld van de kip geeft, is ons product sterk onder de aandacht van de bevolking gebracht, waardoor de consumptie bleef stijgen. Dit laatste stelt de sector op prijs. Alleen voorlichting geven met onjuiste informatie wordt als beledigend ervaren door de vele hard werkende ondernemers in onze sector, die minimaal een eerlijke informatievoorziening verdienen.

In 2012 wordt in het regeerakkoord duidelijk gemaakt dat het PPE zijn langste tijd heeft gehad en per 1 januari 2014 moet verdwijnen. Als een van de dragende partijen is NEPLUVI niet blij met dit politieke besluit. Er is ook grote zorg of het ministerie van EZ de zaken op tijd georganiseerd kan krijgen. Dat geldt ook voor de sector, die zich moet beraden op een alternatief voor samenwerking tussen partijen. Het wegvallen van de heffing per 1 januari 2014 is voor de heffingbetaler een financiële meevaller, maar er moet een alternatief komen voor zaken die het bedrijfsleven wil blijven oppakken. Dat de overheid de bestaande productschapswetgeving naar zich toe trekt in een periode dat er op veel plaatsen moet worden bezuinigd, is opvallend. Niemand kan goed uitleggen waarom het goed is iets af te breken, waarover vertegenwoordigers van overheid en bedrijfsleven die er echt mee te maken hebben zeer tevreden zijn. Bovendien zijn andere EU-landen er zo van gecharmeerd dat wordt gewerkt aan een vergelijkbaar model op basis van Inter Branche Organisaties, ofwel IBO's. Om de continuïteit van de sector te waarborgen, zal de sector in 2013 werken aan een alternatief om een aantal belangrijke zaken op een andere wijze vorm te geven.

De pluimveesector zal al haar kennis, kunde en innoverende kracht moeten gebruiken om zich, ook bij wat tegenwind, verder te kunnen ontwikkelen. Voor een branchevereniging als NEPLUVI zijn in elk geval in 2012 allerlei uitdagingen gecreëerd, waaraan in 2013 concreet invulling moet worden gegeven in het belang van onze toekomst.

Jan Odink, voorzitter NEPLUVI

7

Duurzaam

Vanwege de CO₂-voetafdruk en de benodigde landbouwgrond wordt de productie van dierlijke eiwitten ook wel als 'niet duurzaam' aangeduid. Dit blijkt dan vooral voor herkauwers te gelden, veel minder voor varkens en eigenlijk nauwelijks voor pluimvee. Kip is in dit rijtje het meest duurzaam, omdat er zeer weinig grondstoffen nodig zijn voor de kipproductie. Een menu met kip kan de concurrentie met een lacto-ovo vegetarisch menu wat betreft duurzaamheid heel goed aan! Je zou in deze lijn verwachten dat bij de kipproductie de meest efficiënte benutting van grondstoffen ook het meest duurzaam wordt genoemd. Voor een kip die ouder wordt om hetzelfde gewicht te bereiken, zijn echter meer grondstoffen per eenheid product nodig. Dit is dus minder duurzaam, maar een dergelijke kip wordt in Nederland juist 'duurzaam' genoemd. Langzame groei wordt namelijk beter voor het welzijn van de kip geacht.

Waarom een dergelijk groot verschil in denken? De uitleg is eenvoudig: het gaat er soms niet om hoe het is, maar hoe het wordt beleefd. Welzijn is niet goed te meten en dus wordt het niveau ervan bepaald door wat men ervan vindt. Emotie speelt daarbij een grote rol. De voederconversie en daarmee het benodigde landbouwareaal en de carbon footprint – de milieuparameters – zijn te berekenen en te vergelijken. Dit zijn harde feiten en dan gaat het vooral om de ratio. Het welzijn en de milieuparameters zijn vervolgens niet goed tegen elkaar af te wegen.

Doordat enkele belangenorganisaties de discussie eenzijdig voeren, loopt de maatschappij het risico dat kansen worden gemist om tot een echt integraal duurzaam product te komen. De problematiek is voor veel opinievormers en beleidsmakers bovendien zo gecompliceerd dat het moeilijk is een goed en genuanceerd beeld te vormen. Het is nog veel moeilijker om er goed en eenvoudig over te communiceren. Voor politici speelt emotie ook op een andere manier een rol. Deze emotie mag geen stemmen kosten, maar kan ook stemmen opleveren. De sector staat voor een lastige keuze: de kortetermijnpolitiek volgen en in het kader van echt duurzaam produceren de verkeerde weg inslaan of toch vasthouden aan de echt duurzame weg en o.a. voor verdere dierenwelzijnsverbeteringen zorgen en dat verdedigen? Het lijkt verstandig te voorkomen dat de echt duurzame weg naar de toekomst wordt afgesloten en tegelijkertijd te reageren op wijzigingen in de vraag van consumenten.

In 2012 is een start gemaakt met de ontwikkeling van een product speciaal voor de in Nederland opererende supermarkten. De supermarkten hebben aangegeven een afspraak te willen maken over een product dat ze als basisniveau willen gaan aanbieden. Een product met een dierenwelzijnsplus, dat ook op andere duurzaamheidsaspecten behoorlijk scoort en dat ook nog redelijk betaalbaar is. Partijen kunnen deze ontwikkeling gebruiken als een verdere uitwerking van het Verbond van Den Bosch over duurzame veehouderij. Als werknaam heeft deze uitwerking 'De kip van morgen' meegekregen.

De consument kiest!

De consument kiest elke dag weer. In 2012 meestal voor gangbare kip. De sector werkt al enkele jaren aan de ontwikkeling van het tussensegment voor een specifieke groep consumenten: 'meer voor welzijn en minder voor milieu'. Een tussensegment, dat ook enkele ngo's wensen.

Een groot deel van het reclamebudget van de sector is in 2012 zelfs besteed aan de promotie van (scharrel)kip uit het tussensegment. De afzet van dergelijke producten is in 2012 wel wat toegenomen, maar het is nog steeds een zeer klein deel (5%) van de totale kipverkoop in Nederland. In de supermarkten blijven deze producten bovendien vaak langer liggen dan de producten uit de gangbare houderij. Er bestaat inmiddels een twintigtal marktconcepten, waarvan er maar enkele goed aanslaan.

Het gaat niet naar de zin van radicale ngo's, die vinden dat de gangbare duurzame kip niet meer mag worden verkocht. Zij houden een onbehoorlijke reclamecampagne, waarbij de gangbare kipproductie op suggestieve wijze in een kwaad daglicht wordt gesteld. De in de pluimveevleeskolom werkende mensen beschouwen deze campagne als een niet eerlijke aanval. De consument krijgt door de negatieve voorlichting een verkeerde indruk van de pluimveevleessector en praat er over met het zeer beperkte vocabulaire uit de reclamespotjes van een radicale ngo. Het koopgedrag wordt er niet zomaar door beïnvloed. Duidelijk wordt dat van enkele ngo's ook geen bijdrage te verwachten is aan een eerlijke discussie over de plussen en de minnen van de verschillende productievarianten en keuzes die kunnen worden gemaakt. Door zich te richten op supermarkten en producenten van kipproducten willen zij hun eigen zin doordrijven en de keuze niet aan de consument overlaten.

Niets te verbeteren?

Er ontstaat voortdurend nieuwe kennis die aanleiding kan zijn om processen te verbeteren. De pluimveevleessector is bij uitstek een sector die voortdurend in beweging is en blijft zoeken naar verbeteringen.

ANTIBIOTICA EN RESISTENTIE

De zorg voor de gezondheid van het pluimvee was zo ver doorontwikkeld, dat al bij relatief milde ziekteverschijnselen werd behandeld. Die behandelingen hadden wel effect, maar waren niet in alle gevallen echt nodig. Het antibioticumgebruik was hierdoor hoog geworden. Daarnaast werden vaker multiresistente bacteriën gevonden. De zorg dat resistente bacteriën uit onder andere de pluimveehouderij de volksgezondheid zouden kunnen schaden, is onder de aandacht gebracht (met name de aanwezigheid van ESBL-dragende bacteriën). Achteraf is gebleken dat de risico's via kip beperkt zijn, maar dit signaal is reden genoeg om het antibioticumgebruik op korte termijn sterk terug te dringen en daarnaast te zoeken naar alternatieve concepten voor de pluimveehouderij om dit gebruik op de lange termijn onnodig te maken.

De verwachting is dat een duidelijke vermindering van het AB-gebruik een positief effect zal hebben op de mate waarin resistentie kan worden gevonden. De overheid heeft doelstellingen voor de vermindering van het antibioticum geformuleerd.

De sector haalt deze doelstellingen. In 2012 is het antibioticumgebruik, met 16% ten opzichte van 2011 (bron SDA), verder gedaald. De cijfers die de sector zelf produceert, geven een iets minder gunstig beeld. Dit komt door een verschil in berekenen. De sectorberekeningen zijn er op gericht het resistentierisico te verminderen en het gaat daarbij om het werkelijke aantal dagen dat er behandeld wordt. Ook op basis van de sectorcijfers ligt de vermindering goed op schema. In 2012 is er al een reductie van 37% ten opzichte van 2009 bereikt. Tegelijk is het gebruik van tweede- en derde-keuzemiddelen sterk teruggedrongen. Vanwege de resistentieproblematiek bij de mens worden bepaalde antibiotica bij voorkeur niet in de dierhouderij ingezet. Van dergelijke antibiotica worden cefalosporines van de derde en vierde generatie bij vleeskuikens niet gebruikt. Het gebruik van fluorochinolonen vraagt aandacht, omdat dit gebruik bij voorkeur wordt vermindert.

Omdat ESBL-dragende bacteriën algemeen voorkomen, bijvoorbeeld in wilde vogels en in andere diersoorten, maar ook op rauwe groenten, is de pluimveevleessector zeer geïnteresseerd in mogelijkheden om te voorkomen dat dergelijke bacteriën zich in pluimvee eenvoudig kunnen handhaven en vermeerderen (kolonisatieresistentie). Ook bij pluimvee dat niet met antibiotica behandeld is en op bedrijven waar al tientallen jaren geen antibiotica zijn toegepast, worden namelijk ESBL-dragende bacteriën gevonden. NEPLUVI ziet het belang van funderend onderzoek naar mogelijkheden om de aanwezigheid van ESBL's terug te dringen en hoopt dat daaruit opties komen die praktisch toepasbaar zijn.

DIERENWELZIJN

In het kader van dierenwelzijn wordt gekeken naar aan het dier af te lezen parameters, zoals beschadigingen. In het verleden werd vooral gekeken naar borstblaren en beschadigingen van de hakken van de kuikens. Borstblaren worden vandaag de dag eigenlijk niet meer gezien.

Het is duidelijk geworden dat in diverse productiesystemen, zowel in de gangbare houderij als in houderijsystemen met onbeschermde uitloop, beschadigingen van de voetzoeltjes kunnen voorkomen. Er wordt gezocht naar methoden om deze beschadigingen terug te dringen. Zeker in 2013, maar ook in de jaren daarna zal daarvoor veel aandacht zijn. Voor de gangbare houderij gelden bovendien wettelijke normen voor het voorkomen van voetzoollaesies waaraan voldaan moet worden om met de hoogste bezettingsgraad te mogen produceren. NEPLUVI hoopt dat de verdere ontwikkeling van beoordelingsprotocollen om het welzijn te beoordelen op basis van aan het dier af te lezen parameters (Welfare Quality-project) zal slagen. Zo ontstaat een goede mogelijkheid om het welzijn daadwerkelijk aan de dieren zelf af te meten en niet te laten afhangen van omgevingsfactoren die geen invloed op het welzijn hoeven te hebben, maar zijn gebaseerd op slecht te toetsen meningen en veronderstellingen. In hoofdstuk 3 vindt u meer informatie over dierenwelzijn.

De werknemer

De werknemer in de pluimveeverwerkende industrie zorgt ervoor dat een goed product aan de consument kan worden aangeboden. Enerzijds zijn er belangrijke verantwoordelijkheden in het kader van de voedselveiligheid, anderzijds in het kader van dierenwelzijn.

Scholing van werknemers in de pluimveeverwerkende industrie is dan ook heel belangrijk. Daarnaast is er aandacht voor de gezondheidsrisico's die werknemers lopen en wordt onderzoek in het kader van de arbocatalogus uitgevoerd. In de arbocatalogus kunnen vervolgens de mogelijk te nemen maatregelen worden opgenomen.

In 2012 is een nieuwe cao afgesloten waarin de loonsverhoging die de werkgevers in 2011 hebben doorgevoerd toen geen cao kon worden afgesloten ook een plaats heeft gekregen. Naast een loonsverhoging van 3% over twee jaar is er een aanpassing van de zaterdagtoeslagen doorgevoerd. Met het oog op de zich wijzigende economie en de veranderende eisen die werknemers stellen, blijft NEPLUVI zoeken naar meer mogelijkheden voor flexibilisering van de arbeid.

De financiële positie van het pensioenfonds voor de pluimveeverwerkende industrie is ongunstig in die zin dat de dekkingsgraad in 2012 onvoldoende was. Er moest worden ingegrepen, omdat de premie kostendekkend moet zijn. Om de kosten van het pensioen niet verder te laten stijgen, is gekozen voor verlaging van opbouw en uitkeringen.

Duurzaam breed

Bij eigenlijk alle activiteiten speelt duurzaamheid een rol, of het nu gaat om voedselveiligheid, diergezondheid, dierenwelzijn of milieu. Bovendien wordt zeer gericht aan enkele speerpunten gewerkt, zoals het energie- en watergebruik. Verschillende hoofdstukken van dit jaarverslag gaan hierop in.

2

Voedselveiligheid

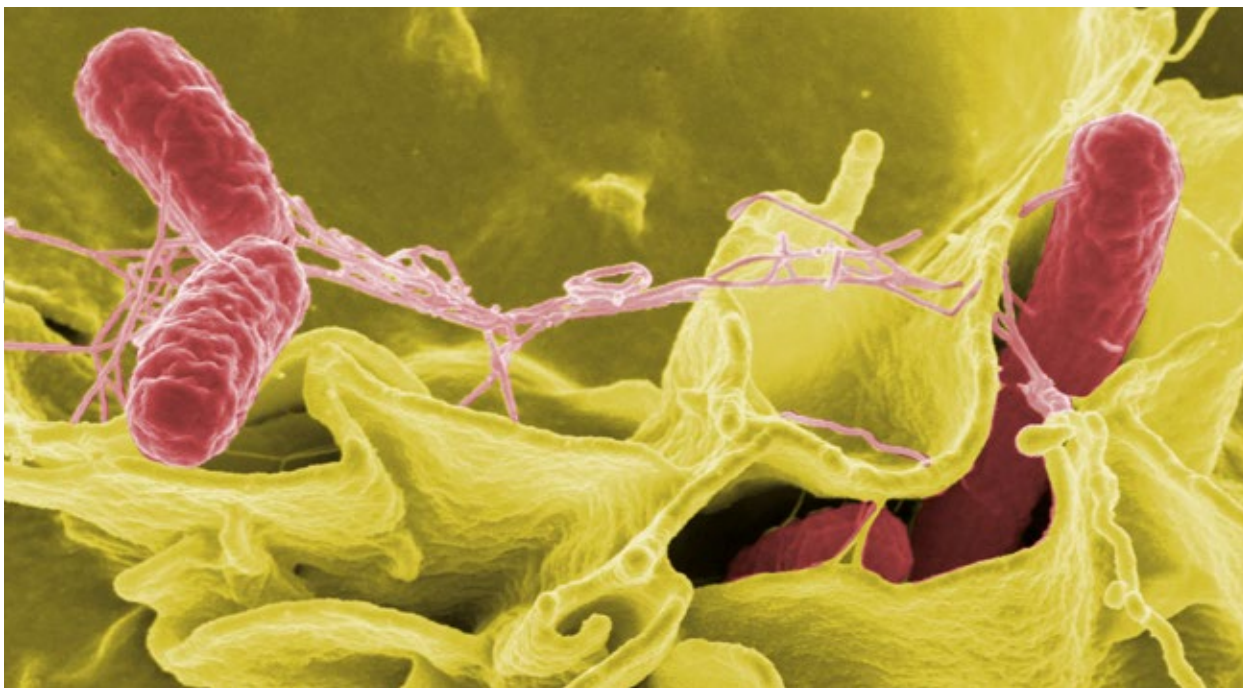
Het behoeft nauwelijks betoog dat voedsel veilig moet zijn. Zodra er discussie is over de veiligheid zal de consument daar rekening mee houden. De systemen in de industriële keten van de pluimveevleesproductie zijn er op gericht de risico's zo klein mogelijk te maken en een goede industrieel ingerichte aanpak maakt dat ook mogelijk. Beheersing van de totale keten, van voedergrondstof tot en met het eindproduct dat aan de consument wordt aangeboden, is daarbij van belang. Daarnaast wil de sector een natuurlijk product leveren. Een natuurlijk product kent geen toevoegingen in de vorm van bacteriedodende middelen om de houdbaarheid te verbeteren, zoals dat in andere delen van de wereld wel gebruikelijk is.

Veel van de activiteiten op het gebied van voedselveiligheid zijn gericht op het traject voorafgaand aan het leveren van pluimvee aan de slachterij. Het pluimveevoer moet aan hoge eisen voldoen en wordt gecontroleerd, evenals de grondstoffen die in het voer worden verwerkt. De controle vindt plaats via standaardprotocollen en er wordt gewerkt met waarschuwingssystemen die het mogelijk maken risicoproducten te weren. De werkwijze wordt gecertificeerd. In het kader hiervan controleren onafhankelijke instanties of de gestelde eisen worden gerespecteerd en de vastgestelde protocollen worden gevolgd. De controles van het voer richten zich o.a. op milieucontaminanten en op door schimmels geproduceerde toxinen.

Risk Plaza

Als er bereidingen of producten worden geproduceerd, dan moeten die ook veilig zijn. Dit houdt in dat aan kip toegevoegde grondstoffen, zoals kruiden, ook veilig moeten zijn. Een bedrijf hoeft zijn eigen leverancier van kruiden niet te controleren, maar kan dit georganiseerd doen via Risk Plaza. Op grond van gevarenanalyses wordt gericht gecontroleerd op mogelijke risico's en de resultaten daarvan worden centraal bijgehouden. Leden van NEPLUVI kunnen hiervan gebruik maken. Omdat Risk Plaza nu via de PBO-structuur wordt gefaciliteerd, moet in 2013 gezocht worden naar een andere vorm. Deze voor de voedselveiligheid belangrijke systematiek kan dan blijven bestaan voor deelnemers, van bakkers tot en met vleesverwerkers.

Salmonella

De aanpak van Salmonella door de sector heeft succes. Het risico voor de consument op een besmetting met Salmonella via pluimveevlees is zeer klein geworden. Een onafhankelijke derde partij onderzoekt alle koppels in de laatste periode voor de slacht op de aanwezigheid van Salmonella. De pluimveeslachterijen slachten als laatste op een dag de koppels waarin op de boerderij Salmonella is vastgesteld.

Als het om een koppel gaat met een voor de volksgezondheid zeer relevante Salmonella, *S. enteritidis* of *S. typhimurium*, dan wordt het vlees verhit voordat het aan de consument wordt aangeboden. De sector maakt zich zorgen over het feit dat enkele pluimveebedrijven moeite hebben van *S. java* af te komen. Zij vormen een risico voor andere ondernemers. Ook is er zorg over het risico door uitloopbedrijven in de legsector, omdat daar tegenwoordig weer uitbraken van *S. gallinarum* en *S. pullorum* zijn. Dit zijn echte (wilde) vogelsalmonella's die, na jaren afwezig geweest te zijn in de Nederlandse pluimveehouderij, weer regelmatig gezien worden op bedrijven waar de legkippen onbeschermde buitenuitloop krijgen.

Campylobacter

Door de aanpak van Salmonella is Campylobacter relatief belangrijker geworden. De meeste humane ziektegevallen met Campylobacter worden veroorzaakt door een besmetting met een vogelgerelateerde stam. Minder dan eenderde van de humane ziektegevallen met een vogelgerelateerde stam wordt met modellen aan de consumptie van pluimveevlees toegeschreven en andere infectieroutes zijn dus bij elkaar van groter belang. De route via de consumptie van pluimveevlees heeft vooral te maken met onvoldoende keukenhygiëne, waardoor kruisbesmetting naar andere rauw gegeten of reeds gegaarde producten kan optreden. Door verhitting wordt de bacterie die op de oppervlakte van het vlees aanwezig kan zijn snel afgedood.

Omdat de sector voedselveiligheid zeer belangrijk vindt, wil zij het bestaande risico op Campylobacter via pluimveevlees zo ver mogelijk terugdringen. In 2012 wordt daarom onderzoek uitgevoerd in het kader van het tweede convenant Campylobacter dat met het ministerie van VWS is afgesproken. Campylobacter gedraagt zich anders dan Salmonella. De bacterie op het product groeit niet uit (i.t.t. bijvoorbeeld Salmonella) en neemt in de tijd alleen maar af. Bovendien is er een bepaald niveau nodig om een risico te vormen. Daarom is het streven er niet op gericht helemaal geen Campylobacter meer te vinden. Wél is het doel om ervoor te zorgen dat het niveau laag genoeg is om geen risico voor de volksgezondheid te vormen.

Door aanpassingen op slachterijen wordt voortgang geboekt en is het niveau in de tijd steeds verder afgenomen. Gedurende de periode dat er convenanten met de overheid liepen, is het Campylobacterniveau omlaag gebracht. Het aandeel hoge (>1000 kve/gram) en zeer hoge waarden (>10.000 kve/gram) op borstvel is teruggedrongen van respectievelijk 9,8 naar 8,1% en 1,5 naar 0,6%.

Het blijkt echter zeer moeilijk om dit aandeel nog verder terug te dringen en daarom wordt ingezet op onderzoek naar aanvullende mogelijkheden. Dit onderzoek moet in 2013 worden uitgevoerd. Intussen is er ook op EU-niveau discussie over de terugdringing van Campylobacter en de tendens is dat in de toekomst een proceshygiëncriterium zal worden gehanteerd. Gezien het vrije verkeer van goederen moet dat Europees geregeld worden. Om goed te kunnen voldoen aan een dergelijk proceshygiëncriterium, is er behoefte aan inzicht in mogelijke maatregelen die helpen het niveau verder te verlagen, naast de nu al bekende hygiënemaatregelen.

Ook zal naar mogelijkheden op de pluimveebedrijven worden gekeken. Als daar introductie van Campylobacter wordt voorkomen, dan is het risico van een dergelijk koppel verwaarloosbaar. Vooral het voorkomen van de introductie van Campylobacter door het weren van vliegen (door aanpassingen aan de stal, zoals vliegenwerend gaas) zou volgens buitenlandse literatuur gunstig zijn. Duidelijk is dat de kans op besmetting toeneemt met de leeftijd en door buitenuitloop. Er is een tendens te bespeuren dat vleeskuikens ouder worden door de langzame groei die in een aantal welzijnsconcepten wordt gevraagd en daarmee neemt het risico op een met Campylobacter besmet koppel dus toe.

A close-up photograph of a white ceramic bowl filled with a meal. The bowl contains several large, golden-brown, pan-fried items, possibly chicken thighs or fish fillets, which are coated in a thick, browned sauce. These are surrounded by a creamy, light-colored sauce and garnished with green bell peppers and orange carrots. A bright yellow square is superimposed over the center of the bowl, containing the white number '3'. The bowl is placed on a white lace doily, and the background is a soft, out-of-focus light beige.

3

Dierenwelzijn

Een belangrijke zorg bij voedselproductie is het welzijn van de dieren die hiervoor gehouden worden. Enerzijds is hiervoor in de loop der jaren regelgeving ontwikkeld, anderzijds is het de verantwoordelijkheid van alle mensen die met dieren omgaan dit zo te doen dat het welzijn niet wordt geschaad. Voor dieren is het proces voorafgaand aan de slacht essentieel en voor de pluimveeslachterijen is dit dan ook een belangrijk punt van aandacht. Daarnaast moet het welzijn op de pluimveebedrijven goed geborgd zijn.

Er zijn verschillende houderijsystemen ontwikkeld vanuit de gedachte dat bepaalde eisen worden beschouwd als goed voor het welzijn van de dieren die in dergelijke systemen worden gehouden. De vraag van de consument naar producten die op een andere dan de reguliere wijze worden voortgebracht (5% van de totale productie) wordt in 2012 ruim ingevuld. De verschillende systemen in het tussensegment (systemen die met extra eisen als langzamere groei en extra ruimte per dier staan tussen de reguliere houderij en de biologische houderij) en de biologische pluimveehouderij (met specifieke eisen aan het voer, zeer langzame groei en heel veel ruimte voor de dieren, inclusief een zeer grote onbeschermde buitenuitloop) geven invulling aan dat gedachtengoed. De verdere ontwikkeling van het tussensegment en van de biologische vleespluimveehouderij is afhankelijk van de keuze die de consument maakt en dus van de ontwikkeling van de vraag (zie ook hoofdstuk I van dit jaarverslag).

Dit hoofdstuk (hoofdstuk 3) gaat in op ontwikkelingen in regelgeving en de implementatie daarvan in Nederland. De Welzijnsrichtlijn Vleeskuikens, waarin de maximale dierbezetting wordt geregeld, heeft vooral betrekking op de reguliere houderij. De nieuwe verordening voor het doden en verdoven is van toepassing op alle houderijsystemen en fasen met levende dieren in de slachterij tot en met het verdoven en het doden voor de slacht.

Welzijnsrichtlijn vleeskuikens

In Nederland worden in het kader van de Welzijnsrichtlijn Vleeskuikens (2007/43/EG) extra eisen gesteld aan bedrijven die een maximale bezetting van 42 kg/m² willen hanteren. In het kader van de Welzijnsrichtlijn Vleeskuikens controleren de pluimveeslachterijen op verzoek van de pluimveehouder op hakdermatitis en vanaf 2013 op voetzoollaesies.

Over de beoordeling en het niveau heeft de pluimveevesector afspraken met het ministerie van EZ gemaakt. De beoordeling van de voetzoollaesies is nieuw en niet echt eenvoudig, maar moet wel uniform plaatsvinden. Daarvoor is dan ook een opleiding in het leven geroepen. Daarnaast is er een ontwikkeling om de laesies geautomatiseerd te kunnen scoren met behulp van een camerasysteem. Het systeem van scoren van de voetzoollaesies en de hieruit verkregen resultaten dienen in 2013 te worden geëvalueerd. De op de pluimveeslachterij verkregen informatie gaat terug naar de pluimveehouder die opgave naar de overheid moet doen. Als de gemiddelde score te hoog is, dan zal de bezetting op het vleeskuikenbedrijf omlaag moeten. In 2012 is extra onderzoek gedaan naar mogelijkheden om de voetzoollaesies te verminderen en om vleeskuikenbedrijven zodoende handvatten te bieden voor een aanpak als de score regelmatig te hoog blijft.

Een gunstige voetzoollaesiescore is niet alleen van belang voor het dierenwelzijn, maar ook voor het vleeskuikenbedrijf in het kader van de prestaties en de gezondheid van de dieren. Bedrijven met een lage score presteren beter.

Voetzoollaesies komen ook voor op bedrijven met onbeschermde buitenuitloop. Op dergelijke bedrijven – bedrijven die ngo's in het kader van welzijn juist hoog waarderen – verdient het probleem ook aandacht. Bedrijven met een lage bezetting en een overkapte uitloop kennen het probleem nauwelijks.

Verdoven voor doden

Met het oog op de nieuwe Europese regelgeving op het gebied van het doden en verdoven van dieren (EG/1099/2009), die voor alle lidstaten per 1 januari 2013 van kracht zal zijn, besteedt NEPLUVI al enkele jaren aandacht aan mogelijkheden om ook goed uit de voeten te kunnen op het moment dat de nieuwe verdoevingsparameters van kracht worden. De Nederlandse overheid wilde op onderdelen vooruitlopen op de Europese regelgeving. Omdat de sector zich inspanst voor nieuwe verdoevingssystemen, heeft de overheid haar de ruimte gegeven om met de ontwikkelingen door te gaan. De sector waardeert dit.

Hoewel de ontwikkelingen een nieuwe verdover hebben opgeleverd, kwam deze ontwikkeling voor de meeste pluimveeslachterijen net te laat. Vanwege de nieuwe regelgeving en de druk vanuit de overheid en samenleving om ook direct aan de nieuwe regels te voldoen, hebben de meeste pluimveeslachterijen gekozen voor een systeem waarbij gebruik wordt gemaakt van twee of meer fasen CO₂-verdoven. Op enkele slachterijen zal in 2013 de nieuw ontwikkelde elektrische 'kop-direct verdover' worden geplaatst.

Naast welzijn speelt hierbij ook een discussie over religieuze riten. In Nederland wordt al het pluimvee dat op de bij NEPLUVI aangesloten slachterijen wordt geslacht vóór het doden door verbloeden eerst verdoofd. Er bestaan tussen geloofsgemeenschappen wel verschillen in acceptatie van de verschillende vormen van verdoven. Heel zelden wordt geëist dat er helemaal niet verdoofd wordt en de NEPLUVI-leden kunnen daarin dus niet voorzien. Meestal wordt voor het geloof geaccepteerd dat er verdoofd wordt en is de uitvoering goed als het hart nog activiteit vertoont. In sommige gevallen wordt geëist dat, als het pluimvee na verdoven niet door verbloeden zou worden gedood, het na enige tijd weer bij bewustzijn moet komen. Dit laatste speelt onder andere voor de export naar enkele landen waar de overheid eisen stelt aan de wijze van verdoven en doden. Ook enkele halal-certificerende partijen in Nederland stellen een dergelijke eis.

In het kader van de nieuwe regelgeving wordt ook geëist dat medewerkers die op de slachterij met levend pluimvee werken, worden opgeleid. Hiervoor is in Nederland een cursus ontwikkeld. NEPLUVI heeft bovendien de Bristol-cursus Poultry Welfare Officer verzorgd voor zowel haar eigen leden als voor NVWA-medewerkers. Dit is een internationaal hoog gewaardeerde cursus op het gebied van dierenwelzijn in relatie tot het verdoven en doden.

Een grote zorg voor NEPLUVI is het verschil in interpretatie en uitvoering door de verschillende lidstaten in de EU. Enkele landen, zoals Denemarken, leggen de regelgeving zo uit dat in het kader van religieuze riten ook onvoldoende verdoofd zou mogen worden en zij dus op de oude voet mogen doorgaan.

In heel veel landen wordt nauwelijks aandacht besteed aan de nieuwe regelgeving en controleren en handhaven hier niet op.

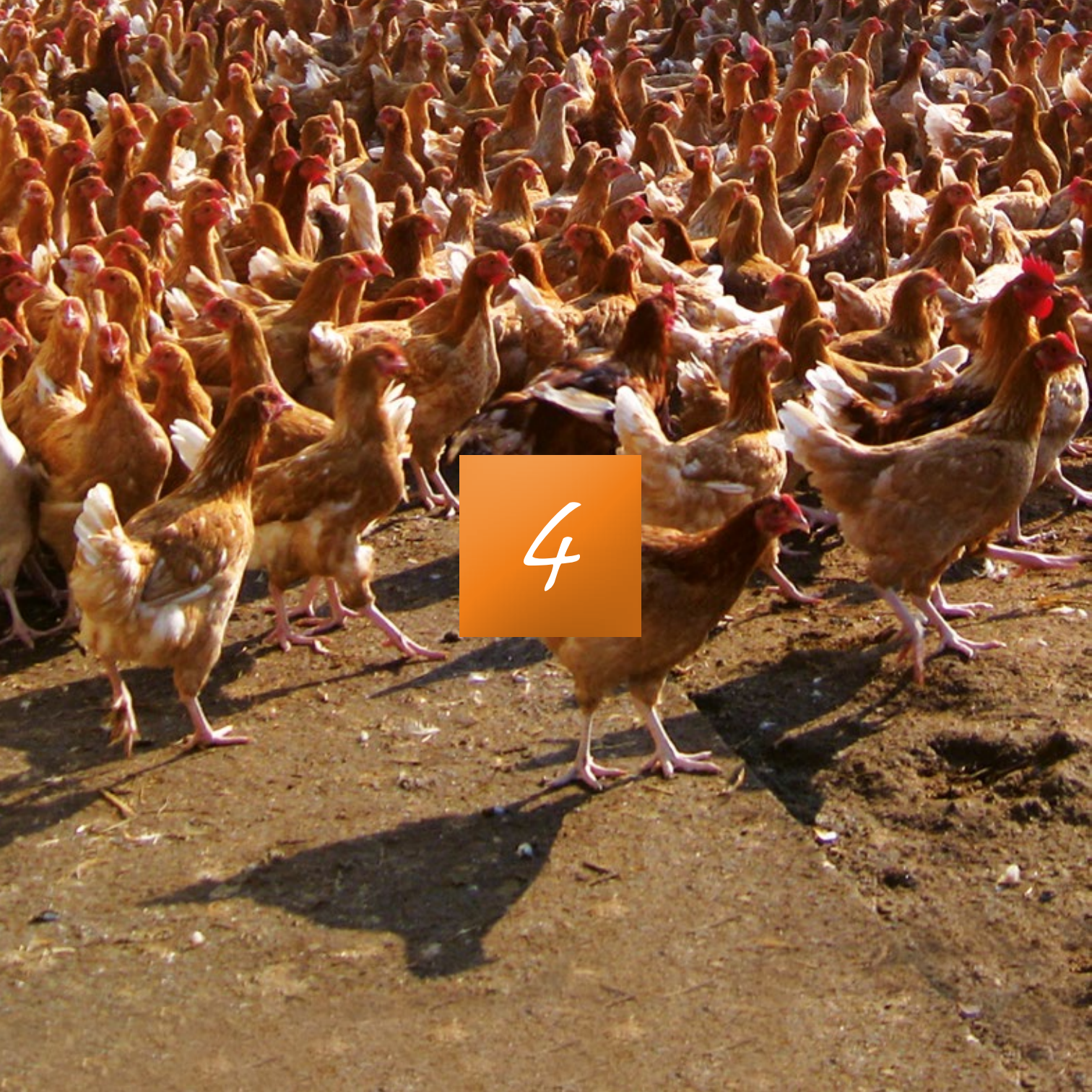
Natuurlijk zijn we er als sector trots op dat we in Nederland ver vooroplopen.

Door de enorme investeringen in nieuwe verdovingsapparatuur, al dan niet in combinatie met aanvoeringssystemen, en door bijvoorbeeld opleidingskosten, is er wel sprake van oneerlijke concurrentie.

Daarnaast speelt de zorg over de invoer van pluimveevlees uit derde landen.

Ook die landen zouden aan de nieuwe regelgeving moeten voldoen als ze naar de EU exporteren, maar dat is op dit moment niet altijd het geval.

4

Diergezondheid

Door ontwikkelingen in de pluimveehouderij is Nederland jarenlang toonaangevend op het gebied van pluimveegezondheid geweest. Enkele aspecten die in de oude pluimveehouderijconcepten bestonden, worden opnieuw en op steeds grotere schaal, vooral in de legpluimveehouderij, toegepast. Hierdoor dreigt het niveau van de pluimveegezondheid weer slechter te worden en neemt ook het risico voor de volksgezondheid toe.

Er worden steeds vaker ernstige klassieke vogelziekten geconstateerd, waardoor de dieren ernstig ziek worden en er veel dood gaan. Er is ook een toenemend aantal uitbraken van aangifte- en bestrijdingsplichtige vogelziekten.

In het kader van dierenwelzijn is de gezondheid van de dieren van groot belang. Toch wordt de gezondheid van pluimvee, juist door de keuzes die in het kader van dierenwelzijn voor bepaalde concepten worden gemaakt, onder druk gezet.

Onbeschermdde uitloop

Het risico op uitbraken van ernstige dierziekten wordt in het kader van de dierenwelzijnsdiscussie eigenlijk gewoon genegeerd. Het is ook niet zo eenvoudig zaken als onbeschermdde uitloop, die voor het brede publiek logisch lijken voor het dierenwelzijn en waarop een aantal houderijsystemen is gebaseerd, ter discussie te stellen. De vogelziekten waar het hier om gaat, komen voor onder wilde vogels en kunnen worden overgebracht op gehouden vogels, waaronder pluimvee.

In de reguliere pluimveehouderij, waarbij de dieren worden afgeschermd, is contact met wilde vogels of met uitwerpselen van wilde vogels daarom tot een minimum beperkt. In enkele van de op dierenwelzijn gerichte concepten is dat echter niet het geval. Met name in de legpluimveehouderij komen er steeds meer systemen met een vorm van vrije (onbeschermdde) uitloop.

Vooral in de legsector worden op dergelijke bedrijven weer regelmatig uitbraken van klassieke vogelziekten geconstateerd. Op die bedrijven worden opnieuw gevallen van klassieke bacteriële aandoeningen, zoals ‘acute snoot’ of Coryza, vogelcholera en klassieke vogelsalmonelloses (*S. pullorum* en *S. gallinarum*), gevonden. Ook virale besmettingen, zoals vogelpest (Aviaire Influenza, AI), worden op deze bedrijven veel vaker geïntroduceerd. Het risico op een besmetting op legbedrijven met vrije uitloop is op verzoek van de staatssecretaris berekend en bleek elf keer hoger dan bij binnengehouden pluimvee. Bovendien is het merendeel van de daarna geconstateerde gevallen gevonden op biologische legbedrijven met onbeschermd uitloop. Omdat een dergelijk virus zich na introductie op een bedrijf kan gaan verspreiden naar andere bedrijven, vormen deze bedrijven ook een groot risico voor de gehele pluimveesector. Tegen het zeer besmettelijke pseudo-vogelpest (New Castle Disease, NCD) wordt in Nederland gevaccineerd, waardoor hiervan geen uitbraken worden gezien. In de meeste gevallen blijven de problemen met ziekte en uitval beperkt tot het geïnfecteerde bedrijf.

LPAI

Sinds 2003 worden regelmatig gevallen van laagpathogene stammen (LPAI) gevonden. De spreiding van deze LPAI bleef beperkt. De mutatie naar hoogpathogeen, een fenomeen waarvoor de wetenschappelijk onderzoekers waarschuwen, wordt in al deze gevallen gelukkig niet gezien. Wel zijn er bij elk geval van bestrijdingsplichtige AI consequenties voor de sector. Er worden beperkingsgebieden ingesteld en de exportmogelijkheden worden beperkt.

De grootste zorg is een uitbraak met een hoogpathogene stam (HPAI). Hiervan is de kans op spreiding vele malen groter en veel bedrijven zouden besmet kunnen worden. Er bestaat dan bovendien een risico voor de volksgezondheid (denk maar aan alle gevallen met AI bij de mens in Azië) en dan zullen de consequenties voor de export dramatisch zijn.

Hoewel de publieke opinie is dat onbeschermd uitloop goed is met het oog op het dierenwelzijn, moeten er dus vraagtekens bij gezet worden. Deze onbeschermd uitloop houdt immers een ernstig risico in voor de diergezondheid, de volksgezondheid en voor het voortbestaan van de pluimveehouderij als economisch belangrijke sector in Nederland.

Voor andere dierhouderijsectoren kunnen er andere risico's op de overdracht van infecties van wilde dieren naar gehouden dieren bestaan. De migratie van wilde varkens is bijvoorbeeld veel beperkter dan de migratie van vogels en er zijn relatief eenvoudige maatregelen mogelijk om contact tussen gehouden varkens en wilde varkens te voorkomen.

5

Milieue

Op veel manieren is het milieu in beeld bij de pluimveevleessector. Behalve de gunstige CO₂-footprint en het beperkte landbouwareaal dat nodig is voor de productie van pluimveevlees, vooral in de gangbare houderijsystemen, is er in de sector aandacht voor het energieverbruik en het gebruik van fossiele brandstoffen.

Hoewel de vleespluimveehouderij het op milieugebied al heel goed doet, blijft NEPLUVI hieraan aandacht besteden. Ontwikkelingen in het kader van dierenwelzijn zijn soms ongunstig in termen van CO₂-footprint en benodigd landbouwareaal. Binnen Nederland lijkt dat voor de publieke opinie echter nauwelijks een rol te spelen. Zelfs op milieue gerichte ngo's doen een paar stapjes terug op milieugebied, maar zeggen er wel bij dat je dat vervolgens onder de nieuwe voorwaarden maar weer wat moet 'bijplussen'. Daarnaast hebben ngo's aandacht voor enkele milieuaspecten in de primaire sector, zoals stof- en ammoniakemissie.

Meerjarenafspraken energie efficiëntie-3 (MJA-3)

In 2012 zijn aan de hand van de Routekaart Vlees enkele trajecten ingezet, die erop zijn gericht om innovaties voor een verdere reductie van het energiegebruik vorm te geven. De jaarlijkse reductiedoelstelling (2% per jaar t.o.v. het niveau van 2005 en 30% in 15 jaar) is ook in 2012 gehaald. De procesefficiëntie is met 0,7%, ofwel 31 TJ, verbeterd en de ketenefficiëntie met 1,6%, ofwel 68 TJ. Daarnaast is de opwekking van duurzame energie ten opzichte van 2011 gestegen en wordt een deel van het verbruik (7,1%) in de vorm van duurzame energie ingekocht.

Dierlijke bijproducten

Voor het milieu is het van belang dat in de samenleving zo min mogelijk wordt weggegooid. Dit houdt ook in dat eiwithoudende producten zo goed mogelijk moeten worden benut. Deze producten moeten zo min mogelijk worden afgewaardeerd en dus zo min mogelijk gedegradeerd of vernietigd worden, zolang dat veilig kan. In 2012 is daarom een opdracht verstrekt voor het uitvoeren van een risico-analyse voor de indeling van de huidige stromen categorie 2 dierlijke bijproducten in categorie 3. De verwachting is dat een groot volume dierlijke bijproducten minder ver hoeft te worden gedegradeerd en dus als een veel hoogwaardiger eiwitbron gebruikt kan worden.

6

Wereldmarkt

De wereldmarkt is voor de leden van NEPLUVI van groot belang. Zowel binnen de EU als in derde landen wordt veel pluimveevlees afgezet en op die markten moet worden geconcentreerd met de andere pluimveevleesproducenten op de wereldmarkt. Met het oog op de zeer hoge zelfvoorzieningsgraad van Nederland en het hiermee samenhangende grote belang van een goed lopende export heeft het bestuur van NEPLUVI besloten een werkgroep Export in het leven te roepen.

De bestaande structuur van de exportondersteuning in de vorm van het Veterinair Informatie Punt (VIP) komt met het opheffen van de PBO-structuur te vervallen. Met de overheid en de uitvoerende diensten van de overheid zal ook in de toekomst goed moeten worden samengewerkt om de voor het land en de ondernemers economisch zo belangrijke export van pluimveevlees ook na 2013 op een goed niveau te houden. NEPLUVI zal hiervoor in 2013 een zo goed mogelijk vorm zoeken, waarbij rekening wordt gehouden met het exportbelang voor de leden.

Nederland en de EU

Binnen de EU geldt een interne markt met een vrij verkeer van goederen tussen lidstaten. NEPLUVI vindt dat de producten in het basisassortiment die op die interne markt worden afgezet in alle lidstaten aan de door de EU gestelde voorwaarden moeten voldoen, niet meer en niet minder.

In het kader van de concurrentieverhoudingen betekent dit dat de door overheden gestelde voorwaarden aan de productie en de verwerking in alle lidstaten gelijk moeten zijn. NEPLUVI is principieel tegen regelgeving in Nederland die aanvullende eisen stelt ten opzichte van andere lidstaten. Omdat dergelijke wettelijke regels wel aan de productie in Nederland, maar niet aan de afzet in Nederland gesteld kunnen worden. Anders gezegd: door extra eisen wordt het produceren in Nederland duurder, waardoor de afzet naar het buitenland onder druk komt te staan, terwijl het goedkopere buitenlandse product wel in Nederland kan worden afgezet. NEPLUVI is hier tegen.

Daarnaast moet de Europese regelgeving in de verschillende lidstaten op dezelfde wijze worden geïnterpreteerd, toegepast en gehandhaafd. Vaak is dit niet het geval en dat kan de oorzaak zijn van concurrentieverschillen. NEPLUVI is van mening dat ook op diverse punten meer uniformiteit tussen lidstaten moet komen. Dit geldt bijvoorbeeld voor dossiers als de beloning van werknemers (enkele grote lidstaten kennen bijvoorbeeld geen minimumloon of hebben vormen van subsidie voor arbeid) en de doorbelasting van de kosten voor toezicht (Nederland is met het 100% doorbelasten van de kosten voor het veterinaire toezicht aan het bedrijfsleven een uitzondering in de EU).

Nog afgezien van de daadwerkelijke beloning of de daadwerkelijke kosten, gaat het ook om het principe. Het is in een open markt principieel onjuist dat in Nederland bepaalde kosten, zoals de kosten voor het veterinaire toezicht, volledig door de sector moeten worden betaald, terwijl dit in andere lidstaten niet of slechts voor een klein deel het geval is. In Nederland geldt dit voor ander toezicht overigens ook niet. In enkele gevallen wil de pluimveeverwerkende industrie juist wel verder gaan dan de Europese regelgeving. In de meeste gevallen wil het bedrijfsleven dat op eigen kracht doen, maar soms wordt dan een afspraak met de overheid gemaakt, bijvoorbeeld in de vorm van een convenant. Als toch regelgeving nodig is om iets voor elkaar te krijgen, dan kan dat door middel van PBO-regelgeving. Een goed voorbeeld is het plan van aanpak voor *Campylobacter* en *Salmonella*. Met het verdwijnen van de PBO-structuur in 2014 vervalt de mogelijkheid van PBO-regelgeving helaas.

De EU en derde landen

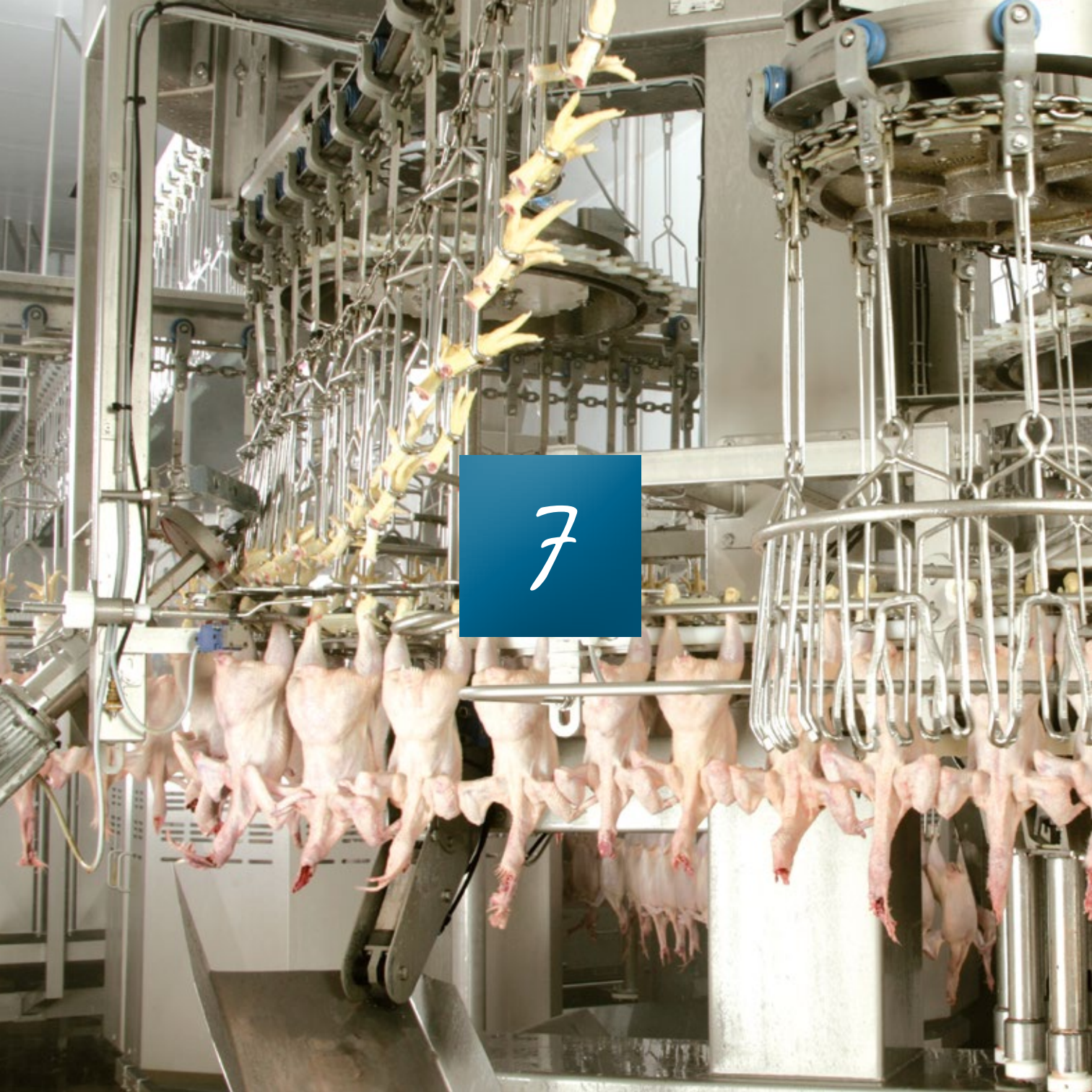
IMPORT

De EU is voor heel veel derde landen een aantrekkelijke markt. Doordat de eisen in de EU bij verschillende onderdelen strenger zijn dan in derde landen, kunnen de productiekosten in laatstgenoemde landen mede daardoor lager zijn. NEPLUVI vindt dat de op de EU-markt aangeboden producten tenminste aan de EU-eisen moeten voldoen. Dat geldt bijvoorbeeld voor de eisen aan het diervoeder. In belangrijke pluimveeveesproducerende derde landen worden meer GMO's toegelaten en mag diermeel in het voer worden gebruikt, terwijl dat in de EU verboden is. Ook antimicrobiële groeibevorderaars (AMGB's) worden in veel landen nog toegestaan. Eisen aan de primaire productie kunnen eveneens verschillen, zoals het toestaan van ingrepen in de vermeerdering, geen eisen aan de bezettingsgraad en minder strenge eisen ten aanzien van het antibioticumgebruik. Eisen aan het transport, zoals reistijden en belading, kunnen ook variëren. Tenslotte kunnen ook de eisen aan het slachten heel anders zijn. In veel landen wordt met in de EU verboden, lagere verdoevingsparameters gewerkt en is het gebruik van desinfecterende middelen gedurende het slacht- en/of koelproces toegestaan. Door al deze verschillen kan veel goedkoper worden geproduceerd. Het op deze manier geproduceerde pluimveevees kan tegen een lagere prijs worden aangeboden en het volgens de EU-regels gemaakte pluimveevees verdringen. NEPLUVI maakt zich dan ook zorgen over eventuele vrijhandelsakkoorden. Als deze akkoorden worden gesloten omdat dit gunstig is voor de export van andere producten, dan kan dit zeer ongunstig uitpakken voor de pluimveeveessector.

EXPORT

Voor export naar derde landen moet de concurrentie met goedkope productie-landen worden aangegaan. De wereldmarktprijzen zijn daarbij van groot belang, maar ook kwaliteitsaspecten zoals voedselveiligheidsissues spelen mee. De Nederlandse productie heeft wat dat betreft een goede naam. Gezien het grote belang van export voor de Nederlandse pluimveeveessector, is het belangrijk om de kostprijsontwikkeling in Nederland ook in de toekomst te beheersen.

7

Toezicht en controle

Er bestaan veel regels voor de productie van pluimveevlees en door middel van toezicht en controle kan ervoor worden gezorgd dat die regels ook uniform voor alle producenten van toepassing zijn. Daarnaast is een deel van het toezicht, met name de vleeskeuring, specifiek in Europese wetgeving geregeld. Handhaving vindt plaats door gebruik te maken van bestuursrecht en soms strafrecht. De regels die de sector zichzelf oplegt in PBO-regelgeving worden door middel van tuchtrecht gehandhaafd. Tenslotte bestaan er private kwaliteitssystemen met elk een eigen sanctiekader.

NVWA

Op de pluimveeslachterijen is sprake van permanent toezicht door de Nederlandse Voedsel en Waren Autoriteit (NVWA), dat plaatsvindt op grond van Europese regelgeving. Volgens de toezichthouder zou in de toekomst meer eigen verantwoordelijkheid bij de bedrijven kunnen worden neergelegd. Daar moet de EU-regelgeving dan wel de ruimte voor gaan bieden en de discussie hierover loopt. NEPLUVI is het daarmee eens en werkt hier ook via de Europese vereniging a.v.e.c. aan. Daarnaast zou samen met de toezichthouder al meer kunnen worden ingespeeld op een dergelijke ontwikkeling. De huidige tendens lijkt echter dat de toezichthouders zich op uitvoeringsniveau steeds meer met details bezighouden en dat past eigenlijk niet bij deze ontwikkeling. Hier speelt mee dat nieuwe regelgeving, bedoeld als regelgeving met doelvoorschriften, uiteindelijk toch regelgeving met veel middelvoorschriften is geworden. De regelgeving rond doden en verdoven is hiervan een duidelijk voorbeeld. Nederland loopt met de implementatie van de meeste regelgeving in de pluimveeverwerkende industrie ver voor op andere lidstaten. Controle en handhaving zouden het sluitstuk bij implementatie moeten zijn en bij een goede samenwerking tussen toezichthouder en sector zou dat sluitstuk geen problemen mogen geven.

Helaas heeft de NVWA gemeend ongeschikte apparatuur voor de controle te moeten inzetten, waardoor er onjuiste en daardoor niet voor de handhaving bruikbare resultaten werden geproduceerd. NEPLUVI heeft dat bij de NVWA aangekaart en toen dit niet bespreekbaar bleek, is, zoals ook was aangekondigd, met succes een juridische procedure ingezet. De zogeheten 'meetkip' kan nu gelukkig niet meer worden gebruikt om onterecht een zaak tegen een pluimveeslachterij in gang te zetten.

Een deel van de regelgeving voor pluimveevlees dat door de overheid moet worden gecontroleerd is voor controle bij de Nederlandse Controle Autoriteit Eieren (NCAE) belegd. Het betreft de controle op de handelsnormen.

Inspectie SZW en Milieu-inspectie

Andere overheidsdiensten waar de pluimveeverwerkende industrie regelmatig mee te maken heeft, zijn de Inspectie Sociale Zaken en Werkgelegenheid (Inspectie SZW, vaak nog bekend onder de naam arbeidsinspectie) en de Milieu-inspectie.

Private kwaliteitssystemen

Vooraf om enkele zaken te borgen die niet in regelgeving zijn voorzien, zijn er private kwaliteitssystemen ontwikkeld. In dergelijke systemen wordt vaak ook de controle op een deel van de regelgeving opgenomen, zodat producenten ook op die manier kunnen aantonen dat ze aan die verplichtingen voldoen. Daarnaast kan er op andere zaken worden gecontroleerd, zoals de wijze van slachten in het kader van religieuze riten. Er zijn bijvoorbeeld verschillende certificerende organisaties die in het kader van halal-waardigheid controles uitvoeren en certificeren als aan de eisen wordt voldaan.

8

Samenwerking

NEPLUVI heeft met veel partijen te maken en werkt hiermee in verschillende structuren samen. Vooral met de verschillende partijen binnen de productieketens voor pluimveevlees is zeer regelmatig overleg en wordt op diverse dossiers samengewerkt. Daarnaast is er bij diverse relevante dossiers ook samenwerking met de verschillende ministeries, met toezichthouders en met controle-instellingen. In enkele gevallen kan effectief met een ngo worden samengewerkt. Ten slotte is er nog de internationale samenwerking binnen de a.v.e.c. (de Europese vereniging voor de pluimveeverwerkende bedrijven) en de IPC (de wereldorganisatie voor de pluimveevleesindustrie).

PBO

De samenwerking in de keten krijgt in Nederland voor het grootste gedeelte vorm binnen de structuren van Publiekrechtelijke Bedrijf Organisaties (PBO's) en voor de pluimveehouderij is dat het Productschap Pluimvee en Eieren (PPE). Het diervoeder valt onder het Hoofd Productschap Akkerbouw (HPA), waardoor die samenwerking op een andere wijze wordt vormgegeven. De diergeneeskunde is niet binnen een PBO-structuur georganiseerd, maar er is wel samenwerking in het kader van het kwaliteitssysteem IKB-KIP. Dierenartsen participeren, daarnaast bijvoorbeeld als adviseur, in vergaderingen van het PPE. De organisatiegraad van de landbouw in het algemeen, vooral die van de pluimveehouderij, is anno 2012, mede door de PBO-structuur, zeer goed te noemen. Eind 2012 werd echter duidelijk dat de politiek de goede organisatiegraad, die in deze vorm eigenlijk alleen in de landbouw bestaat, kwijt wil. De hoge organisatiegraad en de daadkracht die hiermee samenhangt, zijn volgens de sector juist hard nodig, omdat veel individuele ondernemers in de sector en dus in de voedselproductie werkzaam zijn. Deze ondernemers zijn in veel gevallen van elkaar afhankelijk. Het belang om bindende afspraken te kunnen maken in het kader van de diergezondheid en de voedselveiligheid is daarom groot. Voor de pluimveesector is het volstrekt onduidelijk waarom de politiek de bestaande structuur van een economisch zeer relevante sector 'wegslaat', terwijl het draagvlak in de sector voor die structuur zeer groot is. Zeer opvallend is dat in Europees verband juist wordt gezocht naar meer mogelijkheden om sectoren zelf zaken te laten organiseren. Dat wordt in EU-verband uitgewerkt op basis van Inter-Branche-Organisaties (IBO's) met de mogelijkheid tot algemeen verbindend verklaren bij voldoende aangeslotenen. Door het opheffen van de PBO-structuur wordt een dergelijke structuur in Nederland juist overboord gezet. NEPLUVI zal in 2013 nagaan in hoeverre en in welke vorm bepaalde taken ook in de toekomst moeten en kunnen worden georganiseerd.

Overheid

In 2012 zijn er afspraken tussen NEPLUVI en de overheid in de vorm van convenanten op het gebied van vermindering van energiegebruik (MJA-3, hoofdstuk 5) en Campylobacter (zie hoofdstuk 2). Daarnaast is er overleg met de overheid in het kader van de ontwikkeling van Europese en/of Nederlandse regelgeving. Met het oog op de concurrentiepositie van de Nederlandse producenten, mede gezien het feit dat er één communautaire markt is, luidt het credo van NEPLUVI nagenoeg altijd: Zorg dat zaken op Europees gebied worden geregeld en loop hierop, zeker als dit met hoge kosten en/of investeringen gepaard gaat, niet vooruit met regelgeving.

Ngo's

NEPLUVI heeft altijd open gestaan voor contacten met diverse ngo's om te kunnen inspelen op ontwikkelingen en specifieke wensen die in de maatschappij leven. Het luisteren naar wat er in de maatschappij leeft, past bij duurzaam of maatschappelijk verantwoord produceren.

In Nederland zijn diverse ngo's actief en die verschillen nogal van karakter. Ngo's zijn over het algemeen single issue organisaties en in enkele gevallen hebben ze er grote moeite mee een correct en genuanceerd beeld naar buiten te brengen. Een beeld dat ook rekening houdt met andere maatschappelijk relevante zaken. Ze willen dat alleen hun idee gevolgd wordt en leggen dit zeer dwingend aan de samenleving op. Bovendien komt een genuanceerde visie de financiering van hun organisatie niet ten goede. Slechts een enkele ngo lijkt verder te kijken en te willen inleveren op de eigen ambities, bijvoorbeeld op milieugebied. Hierbij kan natuurlijk wel sprake zijn van enig opportunisme: liever aansluiten bij een boodschap die op de emotie werkt (welzijn) en die eventueel draagvlak en inkomsten kan vergroten, dan een zakelijke boodschap brengen die, door de aard ervan, bij het grote publiek minder aanspreekt.

Ook in 2012 was sprake van samenwerking met enkele ngo's. Door de agressieve opstelling van een enkele ngo is de samenwerking met andere meer gematigde ngo's wat onder druk komen staan.

NEPLUVI blijft streven naar een open en eerlijke discussie met de maatschappij en hierbij passen ook contacten met eerlijke en constructief samenwerkende ngo's.

BESTUUR NEPLUVI

Per 31 december 2012 bestaat het bestuur uit de volgende leden:

B.J. Odink voorzitter

P. Poortinga vicevoorzitter

H.R. Benedictus secretaris

G.F. van den Bor penningmeester

J.E. Eskes

A. Dekkers

G.J. Tomassen

W.K.T. van der Meer

H.J. van de Vecht

SECRETARIAAT NEPLUVI

Per 31 december 2012 bestaat het secretariaat uit de volgende leden:

Jan Odink voorzitter

Peter Vesseur algemeen secretaris

Mark den Hartog beleidsmedewerker

Carla Besselink secretaresse

LIJST VAN AFKORTINGEN

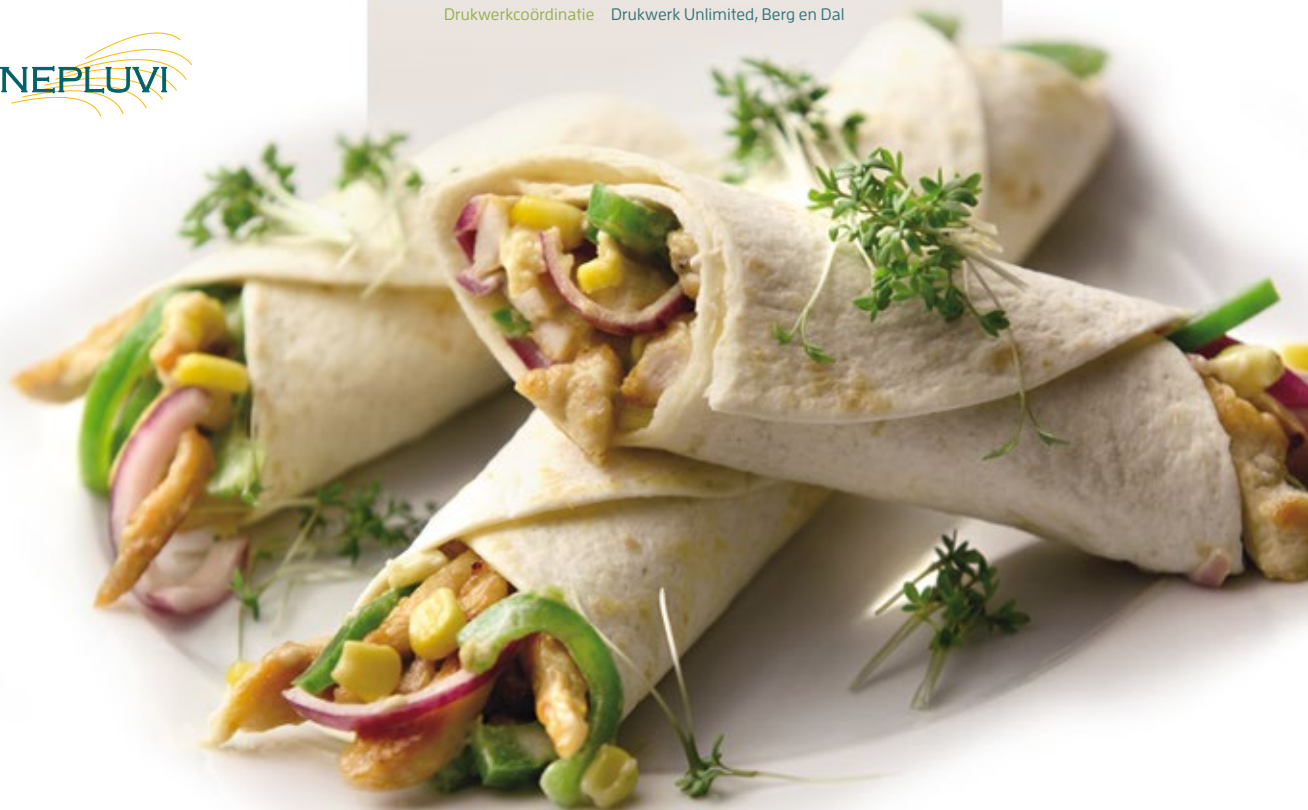
AI	Aviaire Influenza
AMGB	antimicrobiële groeibevorderaar
arbo	arbeidsomstandigheden
a.v.e.c.	Association of Poultry Processors and Poultry Trade in the European Countries
cao	collectieve arbeidsovereenkomst
ESBL	Extended Spectrum Beta Lactamase
EU	Europese Unie
EZ	ministerie van Economische Zaken
GMO	genetisch gemanipuleerde organismen
HPA	Hoofd Productschap Akkerbouw
HPAI	Hoogpathogene Aviaire Influenza
IBO	Inter-Branche-Organisatie
IKB	Integrale Keten Beheersing
IPC	International Poultry Council
kve	kolonievormende eenheden
LPAI	Laagpathogene Aviaire Influenza
MJA	Meerjarenafspraak energie-efficiëntie
NCAE	Nederlandse Controle Autoriteit Eieren
NCD	New Castle Disease
NEPLUVI	Vereniging van de Nederlandse Pluimveeverwerkende Industrie
ngo	niet-gouvernementele organisatie
NVWA	Nederlandse Voedsel en Waren Autoriteit
PBO	Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie
PPE	Productschap Pluimvee en Eieren
VIP	Veterinair Informatie Punt
VWS	ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

Colofon

Redactie	Secretariaat NEPLUVI
Eindredactie	Wim Busser en Bart Manders
Productie	Busser&tenHove Communicatie, Bommel
Traffic	Nienke Jansen
Vormgeving	Stefan Kraaijenhagen - Zaza in Vorm, IJsselstein
Foto Jan Odink	Ger Thijssen
Algemene productfoto's	PPE Zoetermeer + www.kiprecepten.nl
Foto p8	Robert Stienezen
Foto p12	Plukon Food Group
Foto p3, 16, 30	Marel Stork Poultry Processing
Foto p24	2 Sisters Storteboom
Drukwerkcoördinatie	Drukwerk Unlimited, Berg en Dal

VERENIGING VAN DE NEDERLANDSE PLUIMVEEVERWERKENDE INDUSTRIE

NEPLUVI
Kokermolen II
3994 DG Houten
Postbus 331
3990 GC Houten
T 030 6355252
F 030 6571114
info@nepluvi.nl
www.nepluvi.nl

